

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 3. Bona malis nocere, mala bonis prodesse, atq[ue] hoc pacto bona fieri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

14. Cap. II. Non omnia mala esse,

nitatem eius; & seueritatem experiremur: quia equitatem didicimus; apud ipsum, diligimus lenitatem; metumus seueritatem. Vos (Gentes) contra, utramque despicitis: & sequitur; ut omnes seculi plaga nobis, si forte in admonitionem, vobis in castigationem, a Deo obueniant. Atqui nos nullo modo ledimur: imprimis quia nihil nostra refert, in hoc auro, nisi de eo, quam celeriter, excedere. Dehinc, quia si quid aduersi infligitur, vestris meritis deputatur. Sed etsi aliqua nos quoque perstringunt, ut vobis coherentes; letamur magis, recognitione diuinarum predicationum, confirmantium scilicet fiduciam & fidem spei nostra. Sunt enim quasi arrha, aut diuinæ amicitiae symbolum; quæcunque nos inuitant; immo; tanquam calcaria, incitant, ut ad melioris vitæ brauium alacrius decurramus.

§. III.

Bona malis nocere, mala bonis prodesse, atque hoc pacto bona fieri.

Non igitur mala sunt, quæ mala vulgò censentur, nisi malis; quibus ipsa bona nocent; non tamen idcirco in malis numeranda. Vis videre, quo modo bona malis noceant? Aristotelem audi. *Ut homo, inquit, perfectionem nactus, animantium est optimus*

Aristot.
li. 1. Polit.
cap. 2.

timus; sic cum à lege iustitiæq; discessit, om-
 nium pessimus habetur: importunissima est enim
 armata iniustitia. At homo prudentia & vir-
 tute (hoc est, solertia in rebus agendis, &
 potestate, operandi) armatus est a natura,
 quibus maxime potest in res contrarias uti. Ita-
 que impie nefarius, atq; immanissimus, absq;
 virtute, (vera & morali) fit, & in venerem,
 & gulam turpissimus. Quis ingenium acre,
 rem malam vocet, quia eo male utitur Si-
 non, aut Ulysses? In se bona, semper ma-
 nent, nisi fine, & usu contagium trahant:
 non tamen idcirco nomen mutant. Quare
 neque illa debent *malorum* nomine damna-
 ri, quæ fine & usu sunt optima: neque ea
 bona nimium adorari, quæ, cum scopo &
 usu soleant pessimos facere, tamen sunt in
 summa, apud mortales, æstimatione, &
 fere sola bona nominari consueverunt. Si ta-
 men, etiã in his ipsis bonis dignoscendis,
 non errant. Quemadmodũ enim in specu-
 lis, quæ dextera sunt, sinistra; & quæ sinistra,
 dextera apparent; & nauigantibus rates sta-
 re, littora ambulare videntur; ita ijs, qui per-
 tueris sunt iudicio, mens vertigine titubat,
 & amantis DEI beneficia titulo *malorum*
 infamat. Quicquid à DEO est, bonum est,
 quia

quia

quia ipse bonus: si quid malum esse incipit, à nobis incipit bonis malè vtentibus. Paupertatem, inopiam matrimonium rixosum, morbos, mortem, mala vocas? Iniuriam facis: non enim sunt mala, quæ faciunt bonos, aut malis nos eripiunt. Repete veteres memorias, & inuenies plures, quos egestas ad moderationem, conuicia ad patientiam, inualetudo ad frugem reduxit. In tuummet sinum inspice, & cogita, quoties te angustia, curæ, dolores refrænârint in præcipitia iuentem? quoties ad DEVM adegerint trepidantem? An illa mala esse arbitraris, à quibus, à vitæ licentia, fuisti retractus, & ductus ad salutis fontem? Noli ergo, malorum nomine, res tibi tam bonas deuenustare. Quis agricola, sarculum, aratrum, stiuam, mala vocat? Sunt tamen illa laboris instrumentum, & fatigant illum. At sine illis, vt non ferit, ita nec metit.

§. IV.

A mundo excecatos secundùm faciem iudicare, non secundùm veritatem.

Fortunæ mancipia nominum ludibrijs pascuntur, &, inter summa bona, nominant res nocituras. Qui mente carent, apud
eos